ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΩΝ

Ἡ χαρτοπαίκτρια ποῦτρωγε ἄπαξ... τοῦ μηνός !... Ὁ ἄγνωστος ποὺ χαρτοπαίζει μὲ τόν... Θεόν !... —«Πλήρωσε Πανιερώτατε !...» κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Ὁ Ντυσσώλ, στὸ περίφημο βιβλίο του ἐπὶ τῆς χαρτοπαιξίας, διηγεῖται τὰ ἑξῆς : Ἔτυχε νὰ γνωρίσῃ, κάποτε, μιὰ πολὺ περίεργη παίκτρια. Ἦταν μιὰ ψυλόλιγνη γυναίκα λυμφατικῆς κράσεως, ποὺ μιλοῦσε σπανίως, καὶ ποὺ δὲν σηκωνόταν ἀπὸ τὴ θέση της οὔτε κἂν τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

— Ποιὰ εἶν' αὐτή ; ἐρώτησε κάποτε μὲ περιέργεια ἕνα φίλο του.

— Τὸ φᾶσμα αὐτό, τοῦ ἀπήντησεν ὁ φίλος τ , εἶνε τὸ πιὸ ἀξιολύπητο θῦμα τοῦ πάθους τῆς χαρτοπαιξίας ἀπ' ὅσα ἐγνώρισα. Ἐπὶ τριάντα συνεχῆ χρόνια τώρα, χάνει, τακτικὰ τὸ μηνιαῖο εἰσόδημά της,μόλις τὸ εἰσπράξει. Κι' ἔτσι,δὲν τρέφεται παρὰ μὲ λίγο ψωμὶ βουτιγμένο μέσα στὸ γάλα...Τώρα,ἀκολουθεῖ τὴν λιτὴ αὐτὴ διαιτα, περιμένουσα νἀρθῃ ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς γιὰ νὰ καταθέσῃ τὰ χρήματα ποὺ θὰ εἰσπράξῃ στήν... πράσινη τράπεζα !...

***

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντορμπερὺ συνήντησε, κάποτε, μέσα σ' ἕνα δάσος, τὸ ὁποῖον διέσχιζε συχνά, ἕναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ξαπλωμένος κατάχαμα ἔπαιζε σκάκι μόνος του.

— Τί κάνεις ἐκεῖ φίλε μου ;

— Δὲ βλέπεις, Πανιερώτατε ; Παίζω σκάκι !

— Πῶς ! Παίζεις σκάκι μόνος σου ;! ...

— Ὄχι, Πανιερώτατε. Παίζω μὲ τὸν Θεό.

— Καί... σὰν χάνεις, πληρώνεις ;

— Ρωτᾶτε, Πανιερώτατε : Παίζουμε μεγάλα ποσὰ καὶ εἶμαι μάλιστα τακτικότατος στὶς πληρωμές μου... Λεν στέκεσθε ἐδῶ δυὸ λεπτά, μὴν πάει καὶ μοῦ φέρετε γοῦρι :... Σήμερα ἔχω, ξέρετε, μιὰ τρομερὴ γκύνια... Νά, ὁ Θεὸς κέρδισε πάλι...

Καὶ μὲ τὴ μεγαλύτερη ψυχραιμία τοῦ κόσμου, ὁ ἄγνωστος ἔσυρε ἀπ' τὴν τσέπη του τριάντα λίρες καὶ τίς... ἐπρόσφερε στὸν ἐπίσκοπο.

— Πανιερώτατε, τοῦ εἶπε συγχρόνως, ὅταν χάσω ὁ Θεὸς στέλνει πάντα ἕνα λειτουργό του γιὰ νὰ εἰσπράξῃ το κέρδος του. Ὥστε πάρτε αὐτὰ τὰ χρήματα καὶ μοιρᾶστε τα στοὺς φτωχούς. Εἶνε τὸ χάσιμό μου σ' αὐτὴν τὴν παρτίδα.

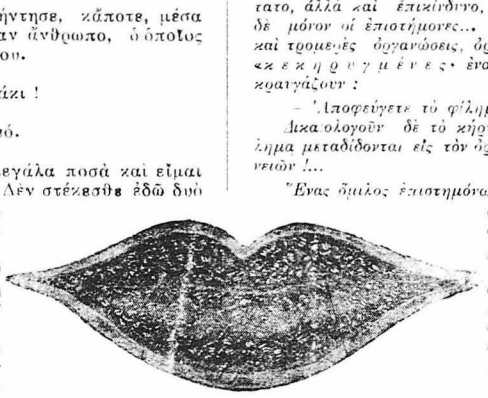

Ἕνα ζεῦγος βαμμένων χειλέων, μὲ 707 μικρόβια ἐπ' αὐτῶν !...

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀναγκάσθηκε νὰ δεχθῇ τὰ χρήματα. Εὐχαρίστησεν... ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, τὸν παράξενο παίκτη, κι' ἔφυγε.

Ὕστερ' ἀπὸ ἕνα μῆνα, ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔτυχε νὰ ξαναπάῃ ἀπὸ τὸ ἴδιο δάσος, καὶ ξανασυνήντησε τὸν παίκτη τοῦ σκακιοῦ, ὁ ὁποῖος, μόλις τὸν εἶδε, τοῦ ἔκανε νοήματα νὰ πλησιάσῃ.

— Ἄς τε τα, Πανιερώτατε ! τοῦ εἶπε μόλις ἔφθασε κοντά του. Ἀπὸ τὴν προηγουμένη φορὰ ποὺ σᾶς εἶδα, ἔχασα ὁλόκληρη περιουσία. Ὁ Θεὸς ἔχει... διαβολεμένη τύχη, τὸν τελευταῖο αὐτὸ καιρό. Σήμερα ὅμως παίζουμε γερὸ παιχνίδι καὶ πάω γιὰ τὴ «ρεβάνς» μου !... Ἄ ! Τελοσπάντων ! Κέρδισα !...

— Καὶ τώρα ποιὸς θὰ σὲ πληρώσῃ :... ἐρώτησε μὲ περιέργεια ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

— Σεῖς Πανιερώτατε ! Ποιὸς ἄλλος ; Ὅταν κερδίζω, ὁ Θεὸς φροντίζει πάντα νὰ μοῦ στέλνῃ ἕναν ἀντιπρόσωπό του, νὰ πληρώσω. Σήμερα ὅμως ἔχασε ὁ Θεὸς 300 λίρες !... Καὶ σᾶς ἔστειλε ἀσφαλῶς νὰ μὲ πληρώσετε. Πληρῶστε με Πανιερώτατε...

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος κατάλαβε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τυχοδιώκτου καὶ κακοποιοῦ, ἄνοιξε τὸ πουγγί του καὶ πλήρωσε τὶς τρακόσιες λίρες ποὺ εἶχε χάσει στὰ χαρτιά ὁ... Θεός !...

ξεχνῶ ὅλα... ὅλα... τόσο κοντὰ στὰ χείλη σας !

ΓΑΒΡΙΕΛΑ, *(γέροντας τὸ κεφάλι της).*— Στὰ δίνω! Φιλῆστε τα!.

ΡΟΖΛΙΝ, *(Μετὰ τὸ φιλὶ σὰν σ' ἔκσταση).*— Ὠ ! πῶς σ' ἀγαπῶ !.. πῶς σ' ἀγαπῶ !... Εἶσαι εἴκοσι χρόνων !

ΓΑΒΡΙΕΛΑ.— Εἶδες ποὺ ἔλεγες ὅτι γέρασες ; *(Μὲ ἄλλο τόνο, τόνο εὐθυμίας ποὺ δίνει ἡ νίκη).* Καθῆστε τώρα, κύριε, τὸ τσαΐ εἶνε ἕτοιμο.

ΡΟΖΛΙΝ, *(ἐπιστρέφοντας στὴ θέση του).* — Καὶ πρέπει νὰ τὸ πιοῦμε καφτό !

ΓΑΒΡΙΕΛΑ.— Ξέρω τίς μικρές σας μανίες: καφτό, τρία κομμάτια ζάχαρη, δυὸ στάλες κονιάκ καὶ ἕνα κομματάκι λεμόνι... Ἔτσι δὲν τὸ πίνετε πάντα τὸ τσάϊ ;

ΡΟΖΛΙΝ.—Ἰδοὺ τὸ θυμᾶστε !...

(Μετὰ τὸ σερβίρισμα τοῦ τσαγιοῦ, ἐνῶ τὸ σαλόνι γίνεται ὁλόενα σκοτεινότερο, ἡ Γαβριέλα καὶ ὁ Ροζλὶν πίνουν ἀργά, μιλώντας γιὰ χίλια μικροπράγματα, ἐπαναλαμβάνοντας διάφορες κουτσομπολιὲς ποὺ τοὺς διασκεδάζουν. Ὕστερα ὁ Ροζλὶν σηκώνεται καὶ πέρνει τὸ καπέλλο του ἀπ' τὴν κονσόλα ὅπου ὁ Πέτρος συνήθιζε νὰ τὸ βάζει. Ἡ Γαβριέλα τὸν συνοδεύει ὅπως καὶ ἄλλοτε, καὶ μόλις φτάνουν στὴν πόρτα, γέρνει ἐλαφρὰ τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ τῆς δώσει ἕνα φιλί, ἐλαφρὰ στὴν ἄκρη τῶν μαλλιῶν).

ΓΑΒΡΙΕΛΑ.— Πότε θὰ ξαναΐδωθοῦμε ;

ΡΟΖΛΙΝ, *(ἀρεμα).* — Μὰ αὔριο, ὅπως συνήθως ! Τώρα,ἔχουμε μπροστά μας ὅλη τὴ ζωή!...

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

Εἶνε ἐπικίνδυνο τὸ φίλημα ; Αἱ ἐναντίον του ὀργανώσεις. Τὰ μικρόβιά του. Ἕνα φιλὶ ... 40 χιλ. μικρόβια ! Ὁ φεβερὸς στρεπτόκοκος. Τὰ φιλιὰ τῆς δουκίσσης Γκορντόν. Τὰ βαμένα χείλη. Τὰ μουστάκια... ἀλεξιμικρόβια !...

— Τί εἶνε τὸ γλυκύτερο πρᾶγμα ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο ;

— Ἡ πρωϊνὴ δροσοῦλα !

— Καὶ γλυκύτερο ἀπὸ τὴν πρωϊνὴ δροσοῦλα ;

— Τὸ μέλι .

— Καὶ γλυκύτερο ἀπὸ τὸ μέλι ;

— Τὸ νέκταρ !

— Καὶ γλυκύτερο κι' ἀπὸ τὸ νέκταρ ;

— Τὸ φιλί !...

— Αὐτὰ λέγει ἕνα παλαιὸ ἀραβικὸ ἐπίγραμμα. Ἡ ἐπιστήμη ὅμως σήμερα ἔχει ἀντίθετη γνώμη σχετικῶς. Γλυκὸ τὸ φιλί, βέβαια, γλυκύτατο, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνο, τονίζουν οἱ αὐστηροὶ ἐπιστήμονες. Νὰ ἦσαν δὲ μόνον οἱ ἐπιστήμονες... Ὑπάρχουν σήμερα στὴν Εὐρώπη φορεὲς καὶ τρομερὲς ὀργανώσεις, ὀργανώσεις ἀνδρῶν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν «κεκηρυγμένες» ἐναντίον τοῦ φιλήματος. Αἱ ὀργανώσεις δὲ αὐτὲς κραυγάζουν :

— Ἀποφεύγετε τὸ φίλημα !...

Δικαιολογοῦν δὲ τὸ κήρυγμά των ἀποκαλύπτοντες ὅτι μὲ κάθε φίλημα μεταδίδονται εἰς τὸν ὀργανισμόν... 40.000 μικρόβια διαφόρων ἀσθενειῶν !...

Ἕνας ὅμιλος ἐπιστημόνων ἔχων ὑπ' ὄψιν του πάντα ταῦτα ἐνήργησε σχετικὰ πειράματα ἐξ ὧν ἀπεδείχθη ὅτι κάθε φίλημα μεταδίδει πράγματι μεγάλον ἀριθμὸν μικροβίων ! Ἀπεδείχθη ἐπίσης ὅτι τὰ βαμμένα χείλη εἶνε πολὺ περισσότερον ἐπικίνδυνα ἀπὸ τὰ φυσικά. Ὁ μέσος ὅρος τῶν μικροβίων, ποὺ μεταδίδονται ἀπὸ ἕνα φίλημα φυσικῶν χειλέων, εἶνε περίπου 534, ἐνῶ ἕνα φίλημα, προερχόμενον ἀπὸ βαμμένα χείλη, περιέχει τοὐλάχιστον 700 μικρόβια !...

Τὰ πειράματα αὐτὰ τῶν ἐπιστημόνων, τὰ τόσον περίεργα καὶ τόσον ἐνδιαφέροντα ἔγιναν ὡς ἑξῆς : Διάφορες νέες παρεκλήθησαν νὰ... ἐναποθέσουν τὰ χείλη των ἐπὶ μερικῶν πιάτων, τὰ ὁποῖα ἐξητάσθησαν κατόπιν διὰ τοῦ μικροβίου. Τὰ μέρη λοιπὸν ποὺ εἶχαν ἀκουμπήσῃ τὰ χείλη ἔβριθαν μικροβίων ! Μικρόβια στρεπτοκόκκον, καὶ πνευμονοκόκκον ἀρκετὰ νὰ φέρουν σοβαρὲς ἀρρώστειες !...

Ἡ ἐξέταοις αὐτὴ ἀπέδειξε καὶ τὸ ἑξῆς : Ὅτι τὰ ἀνδρικὰ χείλη περιέχουν περισσότερα μικρόβια ἀπ' τὰ γυναικεῖα. Ἰηλαδὴ 612 τὰ μέν, 534 τὰ δέ !...

Ἀκόμη ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μουστάκι εἶνε ... ἀντιμικροβιολογικόν ! Τὰ χείλη τῶν ἀνδρῶν ποὺ τρέφουν μύστακας, δεν φιλοξενοῦν πλέον τῶν 200 μικροβίων...

Τὰ μικρόβια αὐτὰ εἶνε ὅλα ἐπικίνδυνα ; Ἡ ἐπιστήμη ἀπαντᾶ. Ὄχι. Εἶνε ὅμως ἐπικίνδυνα τὰ περισσότερα.

Μολαταῦτα μὴ καταρρήσετε—πρὸς Θεοῦ ! —τὸ φίλημα. Γιατί—τὸ βεβαιώνει κι' αὐτὸ ἡ κυρὰ ἐπιστήμη—ἐπὶ 25.000 ἀτόμων, μόνον τὸ ἕνα διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ μολυνθῇ ἀπὸ ἕνα φίλημα. Ἡ ἀναλογία εἶνε πολὺ μικροτέρα ὅταν τὰ χείλη δὲν εἶνε βαμμένα.

Τὸ περίεργον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι ὁ περίφημος «Σύνδεσμος ἐναντίον τοῦ Φιλήματος», ἑτοιμάζεται νὰ ἐπιχειρήσῃ σταυροφορίαν, ὁποῖον ἔχουσαν τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φιλήματος διὰ νόμου !...

Ἀσφαλῶς δὲν θὰ κατορθώσῃ τίποτε...

Ἡ ἐπιστήμη ἄλλωστε ἀπεφάνθη τελειωτικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ : «Ἕνα φίλημα δύναται νὰ εἶνε ἐπικίνδυνον, μερικὲς φορές, ποτὲ ὅμως γιὰ τοὺς ὑγιεῖς ἀνθρώπους».

Νὰ τώρα καὶ μιὰ χαριτωμένη ἱστορίτσα γιὰ τὸ φιλί :

Ἡ ὡραία δούκισσα ντὲ Γκορντὸν ἔκανε κάποτε περιοδείαν στὰς ἐπαρχίας γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ στρατόν. Σὲ κάθε στρατιώτη προσέφερε μιὰ λίραν στερλίνα.

— Μιὰ λίρα ! τῆς εἶπε ἕνας χωρικός. Μιὰ λίρα ξοδεύεται ἀμέσως. Λῶστε μου ἕνα φιλί. Ἡ γλυκύτης του θὰ μείνῃ πάντα στὴν ἀνάμνησί μου !...

Ἡ δούκισσα βρῆκε ὑπέροχη τὴν πρόταοι αὐτὴ καὶ ἄρχισε νὰ δίδῃ πλέον μαζὺ μὲ τὴν λίραν κ' ἕνα φίλημα ο' ὅσους στρατολογοῦσε ! Φαντάζεσθε τί στρατὸ θὰ ἐμάζευε !...

Αὐτὰ περὶ τοῦ φιλήματος. Περὶ τοῦ ὁποίου εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀδιαφορῶν γιὰ τὰ μικρόβια :

«Τὰ χείλη σου εἶνε ἕνα ἄνθος ποὺ θἀθελα πάντα νὰ τὄχω στὰ δικά μου !...»

Νέλλη